

CONVORBIRI ÎN (ȘI DESPRE) BIBLIOTECĂ

– *Care sunt primele amintiri dintr-o bibliotecă. Există vreun impact vizual, senzorial și spiritual al acesteia asupra dumneavoastră?*

Lidia KULIKOVSKI: O, cele mai vii... Și acum țin minte interiorul cu foarte multe cărți pentru o bibliotecă rurală printre care-mi plăcea să mă pierd și, din când în când, bibliotecara Liza mă striga – gândea că am adormit sau mi-am pierdut cunoștința. Chipul Lizei – foarte luminos! Biblioteca era într-o clădire de cărămidă roșie, cu o arhitectură foarte frumoasă. Am avut noroc că nu era înghesuită undeva, nu era o anexă la ceva. Era paradisul meu!

– *Care este rolul cărții într-o lume a divertismentului? Omul care deschide cartea este un om nou sau e omul vechi al zilei de ieri?*

L.K.: Deși Mario Vargas Llosa ne sperie, cred că încă nu am ajuns la linia de jos. Cei care deschid cartea sunt în egală măsură și tineri și mai bătrâni. Dar dacă am analiza mai atent, acum citește doar omul nou (niciodată nu au existat atâtea bloguri, grupuri, cluburi de lectură ca acum) și din cei vechi, intelectualii care au mai rămas. Ceilalți, de ieri, doar se plâng de viață.

– *Ce carte ați salva din Biblioteca din Alexandria, dacă am admite că ea conținea toate volumele care au fost scrise vreodată?*

L.K.: E banal să spun *Biblia*. O știu și, la o constrângere, o pot reconstitui (aproape ca la Ray Bradbury). Aș salva vreun volum din

înțelepții grecilor antici (erau la Biblioteca din Alexandria – ei le traduceau în laboratorul lor de traduceri și așa au ajuns până la noi!).

– *Cum trebuie să fie un bibliotecar modern?*

L.K.: Intelligent (citit), talentat la toate, să învețe, să învețe, să învețe; să aibă dezvoltate capacități și competențe de a detecta tendințele emergente și să acționeze, cum se spune în teoria jocurilor

Cei care deschid cartea sunt în egală măsură și tineri și mai bătrâni. Dar dacă am analiza mai atent, acum citește doar omul nou (niciodată nu au existat atâtea bloguri, grupuri, cluburi de lectură ca acum) și din cei vechi, intelectualii care au mai rămas. Ceilalți, de ieri, doar se plâng de viață.

– să facă mutarea primul, altfel rămâne în urmă. În biblioteconomie, dacă ceva pierzi e foarte dificil să recuperezi; apoi – empatic, să poată să se pună în situația cititorului, ca să-l înțeleagă.

– *Hasdeu, Eminescu, Oz, Solje-nițin, Borges și alții. Ce credeți despre bibliotecarii-scriitori?*

L.K.: Și Lucian Blaga, și Lewis Carroll, și Nicolae Steinhardt, și câți alții ar completa lista. Au fost inventatori de genuri, au fost talentați. Au fost și mai sunt modele. Nu știu cum au influențat ceva în lumea bibliotecilor. Dar parcă roata s-a întors. Din 1989, au trecut prin Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu” mulți

– *Cum trebuie să fie un bibliotecar modern?*

Intelligent (citit), talentat la toate, să învețe, să învețe, să învețe; să aibă dezvoltate capacități și competențe de a detecta tendințele emergente și să acționeze, cum se spune în teoria jocurilor – să facă mutarea primul, altfel rămâne în urmă. În biblioteconomie, dacă ceva pierzi e foarte dificil să recuperezi; apoi – empatic, să poată să se pună în situația cititorului, ca să-l înțeleagă.

scriitori, angajați prin cumul sau cu salariu întreg, temporar sau permanent. Îi angajam pentru că aduceau noutatea, vedeam biblioteca prin ochii lor. Întotdeauna am câștigat cu ei, aduceau valoare, imagine. A fost o vreme după 1990, când la BM erau foarte mulți, și chiar dacă au plecat au rămas ambasadorii noștri.

– *Biblioteca de azi este doar o instituție publică receptivă la necesitățile comunitare în domeniul informării sau este totuși ceva mai mult?*

L.K.: E mult mai mult! O entitate, un simbol, un fel de centru al comu-

nității, unde fiecare locuitor își găsește ceva – lectură, informație, instruire, delectare, hobby. O platformă unde poți face ce vrei – să cânti, să brodezi, să construiești, să pictezi, să organizezi evenimente personale sau instituționale, să coși, să dansezi să... să... să...

– *Ce ne lipsește nouă în biblioteca modernă? Ne scapă ceva important în felul în care relaționăm cu utilizatorii noștri?*

L.K.: Ne lipsesc multe... În goana după cantitate, ne scapă astfel de aspecte importante ca relaționarea, ca ascultarea – ceea ce îi îndepărtează pe oameni. Omul de azi vrea să fie ascultat, încurajat, ajutat, apreciat. Or, noi avem tot mai puțin timp pentru el. Mă mir de bibliotecarii care nu înțeleg că noi existăm atât timp cât avem cititori/utilizatori/oameni în bibliotecă, dar se pedalează pe electronic, digital... Să nu înțelegeți că sunt doar pentru tradițional, însă *user first!*

– *Un citat care ar suna ca un manifest a ceea ce credeți despre bibliotecă – acest univers al cărții.*

L.K.: Dacă biblioteca va dispărea cândva, vinovat nu va fi Internetul, nici virtualul, digitalul, nici scriitorul, nici cititorul – va fi bibliotecarul apatic, fără suflet și pasiune, bibliotecarul-robot, care contabilizează cifre, nu stări sau experiențe, sau surprize...

Dacă biblioteca va dispărea cândva, vinovat nu va fi Internetul, nici virtualul, digitalul, nici scriitorul, nici cititorul – va fi bibliotecarul apatic, fără suflet și pasiune, bibliotecarul-robot, care contabilizează cifre, nu stări sau experiențe, sau surprize...

Consemnare: Maria PILCHIN